

прѣдъ него прѣзъ всички-тѣ дни на животъ-тъ си. (Лук. 1; 74—75.) Който съ Христови распяна плът-тъ заедно съ страсти-тъ и желанія-та, (Гал. 5; 24.) защото неговый Духъ ты укрѣпява да умъртвятъ тѣлесни-тъ дѣянія. (Рим. 8; 13.) Негова-та благодать ты укрѣпява въ всякой опытъ, и скърбъ, и ты освобождава отъ всякакво искушеніе, (1 Кор. 1; 13.) и примѣръ-тъ му ты подбужда въ извършуваніе-то на всяко добро дѣло.

И при това и благый-тъ способъ, и благородный-тъ образъ, съ който Християнинъ-тъ ся подканя въ дѣла-та си, правятъ ты много по лесны за него неже ако бѣхъ ся наложили отъ нѣкой неумолимъ законоположитель. Евангеліе-то призыва по добры-тъ наши чувствованія за *Божіи-тъ щедроты*, (Рим. 12; 1.) и кротость-тъ и милосердіе-то Христово. (2 Кор. 10; 1.)

Така и когато ни заповѣда *да бждемъ добри единъ къмъ другый*, напомнюва ни още, че Богъ ни е опростилъ чрѣзъ Христа. (Еф. 4; 32.) Може ли да ни не помага въспоминаніе-то, когато смысловамы че Христосъ ны възлюби и прѣдаде себе си за насъ, да ходимъ въ любовь? (Еф. 5; 2.) Можемъ ли затули уши-тъ си въ гласове-тъ на сиромасы-тъ, когато смысловамы голѣмо-то Христово къмъ насъ дарованіе, който, *ако и да е богатъ, осыромашѣва заради насъ, за да обогатѣемъ ные съ неговъ-тъ нищетъ*? (2 Кор. 8; 9.) Ако бы щѣли нѣкога да високомудруваме и да ненавидимъ и самы-тъ най сми-